

น.สพ.นพกฤษณ์ จันทิก

ผู้มีพระ... คุณ

ครอบครัว ครู เพื่อน และพนักงาน

....ผมเชื่ออย่างหนึ่งว่า คนเราไม่จำเป็นต้องเก่งไปทุกอย่าง แต่เราต้องมีคนช่วยในเรื่องที่เราไม่ชำนาญ โดยส่วนตัวผมโชคดีที่พบกับคนหลายๆ คนที่ช่วยเหลือผม โดยไม่ได้หวังสิ่งตอบแทนอะไรแม้แต่นิดเดียว บทที่ 2 นี้ คือสิ่งที่ผมอยากกราบสำนึกในพระคุณของทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือผมตลอดมา...บทนี้อาจเป็นเรื่องส่วนตัวหน่อย ถ้าใครเบื่อก็ข้ามไปบทอื่นก็ได้นะคะ...

ครอบครัว ตระกูล “จันทิก” ของผมเป็นตระกูลเล็กๆ ที่มีคนทั้งตระกูลไม่เกิน 15 คน คุณพ่อ (คุณก้านรงค์ จันทิก) เป็นคนที่ต้องรับภาระหัวหน้าครอบครัวตั้งแต่เรียนหนังสือชั้นปีที่ 2 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะคุณปู่ของผม (คุณยนต์ จันทิก อดีตรองอธิบดีกรมบัญชีกลาง) ได้เสียชีวิตกะทันหันด้วยโรคมะเร็งตับ เหลือแค่คุณย่าของผม ซึ่งท่านเป็นแค่แม่บ้าน และการที่คุณปู่เสียชีวิตปัจจุบันทันด่วน ทำให้คุณย่าไม่สามารถปรับตัวได้...คุณพ่อผมซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จึงต้องกระโดดเข้ามารับภาระหัวหน้าของครอบครัว ประกอบด้วยแม่ (คุณย่าผม) และอาสาผม (คุณกัญวรรณ) รวมทั้งสิ้น 3 ชีวิต ที่ขณะนั้นไม่มีญาติฝั่งไหนยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือสักคนเดียว...คุณพ่อเล่าให้ฟังว่า คุณพ่อปฏิบัติต่อหน้าไฟพระราชทานที่เผาปู่ว่า...”ถึงแม้ตระกูล จันทิก จะเป็นตระกูลเล็กๆ แต่คุณพ่อก็จะรักษาเกียรติยศของตระกูลนี้ไว้ยิ่งชีวิต” ซึ่งคำปฏิญาณของนักศึกษานิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จวบจนวันนี้เป็นระยะเวลากว่า 60 ปี ที่คนๆ นั้นยังยึดมั่นในคำปฏิญาณนั้นอยู่....

#น.สพ.นพกฤษณ์ จันทิก